

VEČNO MLADE OSVOJILE STOL

Konec avgusta je zopet posijalo sonce in poležavanje na plaži je postalo prijetno. Vendar ne za vse. Če bi meseca marca vedela, kaj sem županu občine Radovljica za nekaj jurjev sponzorskih sredstev obljubila, bi verjetno dvakrat premislila. Drži tudi rek: »Kdor nekaj hitro da, dvakrat da«. Zato sem tudi sama hitro privolila v skupni podvig Rekreativskega kluba večno mladih fantov Radovljica in našega društva, v tradicionalni, že 32. pohod na Stol.

Pred več kot tremi desetletji so mladci sklenili, da je enkrat na leto dobro pustiti dekleta doma in se zgolj v moški družbi podati na osvajanje dvatisočaka v Karavnkah. Danes, ob nenehnih spremembah, se spreminjajo tudi moški. Zadnjih nekaj let v svojo družbo povabijo tudi »izbrano žensko elito«. Predsedniku Janku S. Stušku se je zdelo, da smo gorenjske medicinske sestre, ki letos praznujemo 50-letnico delovanja res najboljša družba. Prav nič se ni zmotil!

Težko je opisati dogajanje na zbornem mestu, kjer se gnete 110 večno mladih fantov in ducat večno mladih medicinskih sester. Seveda smo bila dekleta deležne vse pozornosti od začetka do konca.

Vzpon smo pričeli na Valvazorju, kjer je rahlo rosilo. Dež seveda nikogar ni prestrašil. Premočeni od lastnega potu smo vsi dosegli vsaj mali Stol. Preko radijskih valov se je razvedelo, da je bilo razporeženje medicinskih sester ob krstu novih članov in razvijanju prapora Kluba večno mladih fantov odlično. Pot navzdol je bila nekoliko daljša, zato pa prijetnejša, saj je samo za nas posijalo sonce. No ja, posijalo je tudi za vse tiste, ki so pohodnike pričakali na ulicah Radovljice. Ob povratku v dolino je sledila tudi že tradicionalna parada pohodnikov, pa več skupin godb na pihala z domovine in tujine, pa motoristov in konjenikov.

Množice, ki so nas pozdravljale ob cesti so se naše številčno majhne ekipe še toliko bolj razveselile. Večina jih je menila, da smo odločilno prispevale k lahkotnemu koraku večno mladih fantov. »Najmlajši«, ki je od začetka do konca vztrajal z nami jih je štel krepko čez osemdeset. Verjemite, naše strokovne pomoči ni potreboval.

Rajanje v prireditvenem šotoru je bilo zares veselo. Posebne pozornosti smo bile spet deležne tudi me. Med drugim je naš mladi rod županu celo javno zaupal, da se imamo odlično in da pričakujemo, da bomo drugo leto mlade zopet med povabljenimi.

Še sreča, da se mi ni bilo treba nič opravičevati za dogovor sklenjen na prvo besedo. Škoda, da niste bili v naši družbi, družbi **VEČNO MLADIH!**

Zapisala: Monika Ažman, predsednica DMSZT Gorenjske